

Матеріал, що докладно описує рішення, які впроваджуються на підставі закону про внесення змін до закону про особливі рішення, пов'язані з запобіганням, протидією і боротьбою з COVID-19, іншими інфекційними хворобами та кризовими ситуаціями, що виникли у зв'язку з ними, а також до деяких інших законів.

I. Загальна інформація

31 березня 2020 р. набув чинності закон від 31 березня 2020 р. про внесення змін до закону про особливі рішення, пов'язані з запобіганням, протидією і боротьбою з COVID-19, іншими інфекційними хворобами та кризовими ситуаціями, що виникли у зв'язку з ними, а також до деяких інших законів (Законодавчий вісник 568). Цей закон вносить до закону від 2 березня 2020 р. про особливі рішення, пов'язані з запобіганням, протидією і боротьбою з COVID-19, іншими інфекційними хворобами та кризовими ситуаціями, що виникли у зв'язку з ними (Законодавчий вісник 374) – далі «спеціальний закон» - ряд особливих юридичних рішень, що мають на меті вирішити проблеми, спричинені епідемією вірусу SARS-CoV-2, для легальності перебування іноземців в Польщі. Ці рішення характеризуються перш за все тим, що більшість сприятливих для іноземців наслідків у сфері їх прав на перебування виникатимуть з самого закону. Іноземці, які до того перебували в Польщі легально, аби могли відповідно до положень закону залишитися на території Польщі протягом поточного епідемічного стану, не повинні будуть звертатися протягом цього періоду до органів державного управління з жодними заявами про надання або продовження дозволів на перебування, віз або продовження термінів, протягом яких вони повинні остаточно покинути територію Польщі.

До цих особливих юридичних рішень належать:

1. продовження відповідно до закону термінів дії дозволів на тимчасове перебування, які спливають протягом стану епідемічної загрози або епідемічного стану – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15zd п. 3 спеціального закону);
2. продовження відповідно до закону термінів перебування і термінів дії державних віз у випадках, якщо останній день терміну перебування на підставі таких віз припадав би на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15zd п. 1 спеціального закону);

3. продовження відповідно до закону термінів дії дозволів на роботу і дозволів на сезонну роботу, а також термінів роботи на підставі заяв про доручення виконання роботи іноземцеві, зареєстрованих у реєстрі заяв – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15zzq спеціального закону);
4. продовження відповідно до закону термінів подання заяв, що припадають на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану, про надання дозволу на тимчасове перебування, дозволу на постійне перебування, дозволу на довгострокове перебування резидента ЄС, на продовження візи або продовження перебування на підставі безвізового руху – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15z спеціального закону);
5. продовження відповідно до закону термінів виїзду з території Республіки Польща, що припадають на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану, що виникають зі ст. 299 п. 6 закону від 12 грудня 2013 р. про іноземців (Законодавчий вісник від 2020 р., поз. 35) – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15zzza спеціального закону);
6. продовження відповідно до закону термінів добровільного повернення, визначених в рішеннях про зобов'язання іноземця повернутися, що припадають на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану – до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (ст. 15zzzb спеціального закону).

Положення спеціального закону, які регулюють ці особливі юридичні рішення, стосуються термінів дії стану епідемічної загрози та епідемічного стану, оголошених у зв'язку з зараженням вірусом SARS-CoV-2. У зв'язку з цим слід роз'яснити, що стан епідемічної загрози був оголошений з 14 березня 2020 р. на підставі розпорядження Міністра охорони здоров'я від 13 березня 2020 р. про оголошення на території Республіки Польща стану епідемічної загрози (Законодавчий вісник, поз. 433). Цей стан був скасований 20 березня 2020 р. Того самого дня був оголошений епідемічний стан – на підставі розпорядження Міністра охорони здоров'я від 20 березня 2020 р. про оголошення на території Республіки Польща епідемічного стану (Законодавчий вісник, поз. 491). Цей стан діє на даний момент. Отже слід зауважити що якщо в положеннях, що регулюють особливі юридичні рішення для іноземців, йдеться про термін дії стану епідемічної загрози або

епідемічного стану, оголошених у зв'язку з зараженнями вірусом SARS-CoV-2, слід під цим розуміти термін, який розпочався 14 березня 2020 р.

Положення спеціального закону регулюють перенесення визначених строків і термінів дії дозволів і віз однаково, тобто до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім (стану епідемічної загрози або епідемічного стану). Як вже вказано, на даний момент діє епідемічний стан, якому передував стан епідемічної загрози. Таке формулювання положень вводиться для того, щоб врахувати можливість того, що після діючого на даний момент епідемічного стану буде знову введений стан епідемічної загрози. В такому випадку цей стан був би остаточно відмінений пізніше, і від дати його відміни слід було б врахувати перенесення строків і термінів дії дозволів і віз.

II. Інформація про окремі юридичні рішення

1. Продовження термінів дії дозволів на тимчасове перебування відповідно до закону

Дозволи на тимчасове перебування є дозволами на перебування, що видаються органами державного управління (воєводами, головами Відділів справ іноземців як органами вищого ступеня) на визначений час, що не перевищує 3 роки (ст. 98 п. 2 закону про іноземців). Іноземцеві, якому виданий такий дозвіл, воєвода видає карту перебування, термін дії якої відповідає терміну дії виданого дозволу (ст. 243 п. 1 пункт 1 закону про іноземців).

Відповідно до спеціального закону, якщо останній день терміну дії дозволу на тимчасове перебування припадає на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану (визначених вище), цей термін відповідно до закону продовжується до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім. Продовження терміну дії дозволу на тимчасове перебування настає автоматично. З цією метою не буде видаватися жодне адміністративне рішення. Іноземець не повинен буде також подавати заяву на видання підтвердження цього факту.

З продовженням відповідно до закону терміну дії дозволу на тимчасове перебування не пов'язуватиметься видання нової карти перебування чи обмін поточної. Спеціальний закон однозначно виключає юридичну підставу для виконання воєводами у такому випадку таких дій. Продовження відповідно до закону терміну дії дозволу на тимчасове перебування означатиме можливість подальшої реалізації іноземцем мети

перебування на території Республіки Польща і користування правами, що виникають з наявності дозволу, наприклад, правом на виконання роботи на умовах, визначених в дозволі на тимчасове перебування і роботу (ст. 118 п. 1 закону про іноземців), або на відкриття і ведення господарської діяльності на тих самих умовах, що й громадяни Польщі, в разі дозволу на тимчасове перебування з метою возз'єднання сім'ї (ст. 159 п. 1 закону про іноземців у зв'язку зі ст. 4 п. 2 пункт 1 літ. с закону від 6 березня 2018 р. про принципи участі зарубіжних підприємців і інших зарубіжних осіб в господарському обігу на території Республіки Польща /Законодавчий вісник від 2019 р. поз. 1655/).

2. Продовження відповідно до закону термінів перебування і термінів дії державних віз

Державні візи – це довгострокові візи, що видаються лише польськими органами та дають право на в'їзд на територію Республіки Польща і безперервне перебування на ній або на декілька послідовних перебувань на цій території, що тривають сукупно довше 90 днів. Термін дії державної візи не може перевищувати 1 року (ст. 59 закону про іноземців).

Відповідно до спеціального закону, якщо останній день терміну перебування на підставі такої візи (а отже останній день допустимого перебування, що вказується у кількості днів у візовій наклейці) припадає на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану (визначених вище), то цей термін, як і термін дії самої візи, на підставі закону продовжується до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім. Це рішення за своїм характером є аналогічним до рішення, що полягає на автоматичному продовженні термінів дії дозволів на тимчасове перебування. Також в цьому випадку право на перебування на території Республіки Польща подовжується відповідно до закону. З цією метою не буде видаватися жодне адміністративне рішення. Немає потреби отримання продовження візи в порядку положень ст. 82 і п. закону про іноземців. З продовженням відповідно до закону терміну перебування і терміну дії державної візи також не пов'язане видання будь-яким польським органом візової наклейки в документі подорожі іноземця. Так само, як і в разі карт перебування, в разі продовження термінів дії дозволів на тимчасове перебування законодавець однозначно виключає підстави для того, щоб будь-який орган державної влади Республіки Польща (у країні чи за кордоном) вклеював візову наклейку в документ подорожі.

3. Продовження відповідно до закону дозволів на роботу, дозволів на сезонну роботу та допустимих термінів виконання роботи на підставі заяв про доручення виконання роботи іноземцеві, зареєстрованих у реєстрі заяв

Дозвіл на роботу є адміністративним рішенням, що визначає право іноземця на виконання роботи на території Польської Республіки за умови, що іноземець перебуває на цій території на основі одного з наведених у ст. 87 п. 1 пункт 12 закону від 20 квітня 2004 р. про просування працевлаштування і установи ринку праці (Законодавчий вісник від 2019 р., поз. 1482, з под. зм.) прав на перебування, наприклад:

- дозвіл на тимчасове перебування (за винятком дозволу з огляду на обставини, що вимагають короткочасного перебування – ст. 181 закону про іноземців),
- державна або шенгенська віза, видана польським органом (за винятком туристичної візи, візи з метою користування тимчасовою охороною та з метою приїзду з гуманітарних міркувань, з огляду на інтерес держави або міжнародні зобов'язання),
- віза, видана іншою державою Шенгенської зони,
- документ перебування, виданий іншою державою Шенгенської зони,
- у рамках безвізового руху,

Дозволи на роботу видаються воєводами на визначений час, не довший ніж 3 роки (у виняткових випадках на 5 років – якщо виконання роботи полягає на виконанні функції в правлінні юридичної особи, яка на день подання заяви працевлаштовує більше 25 осіб).

Особливим видом дозволу на роботу є дозвіл на сезонну роботу, який видається старостами іноземцям, які виконують сезонну роботу, тобто роботу в сферах діяльності, визначених в розпорядженні Міністра з питань сім'ї, праці та соціальної політики від 8 грудня 2017 р. щодо підкласів діяльності відповідно до Польської класифікації діяльності (PKD), на які видаються дозволи на сезонну роботу іноземця (Законодавчий вісник від 2019 р., поз. 1845).

Також цей дозвіл видається на визначений час. Однак він не може перевищувати 9 місяців у календарному році.

Особливою формою забезпечення іноземцеві доступу до польського ринку праці є система заяви про доручення виконання роботи іноземцеві, зареєстрованої у реєстрі заяв. Вона доступна для громадян 6 країн: Республіки Вірменії, Республіки Грузії, Республіки Білорусі, Республіки Молдови, Російської Федерації і України (§ 2 розпорядження Міністра з питань сім'ї, праці та соціальної політики від 8 грудня 2017 р. щодо країн, до громадян яких застосовуються деякі положення щодо дозволу на сезонну роботу та положення щодо заяв про доручення виконання роботи іноземцеві /Законодавчий вісник поз. 2349/) і полягає на звільненні від обов'язку отримання дозволу на роботу в разі виконання іншої роботи ніж сезонна (у описаному вище розумінні) протягом терміну, що не перевищує 6 місяців протягом послідовних 12 місяців (незалежно від кількості суб'єктів, які доручають цьому іноземцеві виконання роботи), за умови, що повітове управління праці перед початком роботи іноземцем внесе заяву про доручення виконання роботи іноземцеві у реєстр заяв, а робота здійснюватиметься на умовах, визначених в цій заяві. Суб'єкт, який доручає виконання роботи у заяві, що підлягає внесенню у реєстр заяв, повинен вказати у цій заяві інформацію щодо терміну або термінів виконання роботи, запропонованої іноземцю (ст. 88z п. 1 пункт 3 літ. d закону про просування працевлаштування і установи ринку праці).

Спеціальний закон містить рішення, що дозволяють іноземцям довше виконувати роботи на основі наявних дозволів на роботу, дозволів на сезонну роботу та заяв про доручення виконання роботи іноземцеві, якщо права, які з них виникають, припиняться протягом терміну дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану (визначених вище). Якщо закінчення терміну дії дозволу на роботу або дозволу на сезонну роботу припаде на один з цих термінів, воно відповідно до закону буде продовжено до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім. Аналогічне рішення застосовується у випадку, якщо іноземець до цього часу мав дозвіл на роботу або дозвіл на сезонну роботу, які були продовжені рішенням по цій справі, і закінчення терміну подовженого дозволу припадає на термін дії одного зі станів.

У випадку ж заяв про доручення виконання роботи іноземцеві, зареєстрованих у реєстрі заяв, на підставі ст. 88z п. 2 закону про просування працевлаштування і установи ринку праці, спеціальний закон передбачає, що у випадку якщо закінчення періоду, вказаного в заяві як термін роботи (про який йдеться вище), припадатиме на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану, іноземець зможе виконувати роботу, зазначену у цій заяві, і пізніше, до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім, без обов'язку отримання дозволу на

роботу. Якщо в заяві вказано декілька термінів виконання роботи, закінчення яких припадає на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану, іноземець зможе виконувати роботу також протягом періодів, які не були вказані як періоди виконання роботи. На практиці протягом терміну дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану на підставі заяви або декількох заяв про доручення виконання роботи іноземцеві можна буде працювати довше ніж 6 місяців впродовж послідовних 12 місяців.

Так само, як і у випадку продовження термінів дії дозволів на тимчасове перебування, продовження термінів дії дозволів на роботу і дозволів на сезонну роботу, а також допустимих термінів роботи на підставі заяв про доручення виконання роботи іноземцеві відбуватиметься автоматично, відповідно до закону. Джерелом повноважень для подальшого виконання роботи іноземцем не буде жодне адміністративне рішення або матеріально-технічна дія.

4. Продовження відповідно до закону термінів на подання заяв про надання дозволу на тимчасове перебування, дозволу на постійне перебування, дозволу на перебування довгострокового резидента ЄС, про продовження візи або про продовження перебування у рамках безвізового руху.

Відповідно до окремих положень закону про іноземців, іноземці, які вже перебувають на території Республіки Польща, повинні подавати заяви, пов'язані з легалізацією їх перебування на території Польщі в терміни, що визначаються їх терміном легального перебування (напр., на основі наявного до цього часу дозволу на тимчасове перебування, візи, перебування у рамках безвізового руху).

Такими окремими положеннями є:

- ст. 105 п. 1 закону про іноземців – щодо заяви про надання дозволу на тимчасове перебування,
- ст. 202 п. 1 закону про іноземців – щодо заяви про надання дозволу на постійне перебування,
- ст. 202 п. 1 – що застосовується на підставі посилання, наведеного у ст. 223 закону про іноземців – щодо заяви про надання дозволу на перебування довгострокового резидента Європейського Союзу,

- ст. 85 п. 1 закону про іноземців - щодо заяви про продовження візи,
- ст. 300 п. 2 закону про іноземців – щодо заяви про продовження перебування у рамках безвізового руху.

Своєчасне подання заяви є умовою того, що в ході її розгляду, результатом якого повинно стати видання дозволу або інша дія (продовження візи, продовження перебування у рамках безвізового руху), перебування іноземця на території Республіки Польща вважатиметься легальним незалежно від результату розгляду заяви (напр., ст. 108 п. 1 пункт 2 закону про іноземців) або додатково самої допустимості розгляду (в разі продовження візи, дозволу на тимчасове перебування та дозволу на перебування довгострокового резидента ЄС подання заяви під час нелегального перебування призводить до виникнення підстави для видання рішення про відмову у розгляді заяви).

У зв'язку з запровадженням стану епідемічної загрози, описаного вище, 16 березня 2020 р. воєводські управління у зв'язку з необхідністю тимчасово призупинили безпосереднє обслуговування відвідувачів, що по суті унеможливило іноземцям виконання вимоги особистого подання заяви щодо зазначених вище справ у терміни, яких вимагає їхнє легальне перебування, в частині особистої присутності за викликом органу. Тому законодавець прийняв рішення про відповідне перенесення термінів подання таких заяв – якщо вони припадають на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану (що по суті співпадає з датою призупинення безпосереднього обслуговування відвідувачів у воєводських управліннях) – відповідно до закону, тобто до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім. Іноземці, які скористаються цим рішенням, тобто подадуть заяви протягом продовженого терміну (зокрема одразу після відновлення безпосереднього обслуговування у воєводських установах), також отримають право перебування, що вважатиметься легальним, протягом періоду, що передує поданню заяви, і юридична підстава такого перебування виникатиме з окремих положень, що регулюють легальність перебування в ході розгляду, а саме:

- ст. 108 п. 1 пункт 2 закону про іноземців – щодо заяв про надання дозволу на тимчасове перебування,
- ст. 206 п. 1 пункт 2 закону про іноземців – щодо заяв про надання дозволу на постійне перебування,

- ст. 206 п. 1 пункт 2, що застосовується на підставі посилання, наведеного у ст. 223 закону про іноземців – щодо заяв про надання дозволу на перебування довгострокового резидента Європейського Союзу,
- ст. 87 п. 1 пункт 2 закону про іноземців - щодо заяв про продовження візи,
- ст. 300 п. 4 закону про іноземців – щодо заяв про продовження перебування у рамках безвізового руху.

Отже це умовне рішення, яким зможуть скористатися всі іноземці, зокрема ті, яких не стосуються особливі рішення спеціального закону, пов'язані з продовженням термінів дії дозволів на тимчасове перебування та державних віз, тобто особи, що перебувають на території Республіки Польща на інших підставах, напр., на підставі шенгенських віз, документів перебування чи довгострокових віз, виданих іншими державами Шенгенської зони, або у рамках безвізового руху. Умовою користування цим рішенням є подальше подання однієї з відповідних заяв.

Те, що перебування іноземця протягом терміну, що передувало поданню заяви, визнаватиметься легальним на основі конкретних положень закону про іноземців, означає, що іноземець зможе застосувати визначені права протягом цього періоду, в тому числі зокрема право на виконання роботи у випадках, визначених у положеннях закону про просування працевлаштування і установи ринку праці, тобто:

- а) на підставі ст. 88g п. 1b цього закону – у випадку якщо він має дозвіл на роботу (термін дії якого буде продовжено згідно з наведеними вище положеннями), у зв'язку з чим він зможе виконувати роботу на умовах, визначених в цьому дозволі, за умови подальшого подання (протягом продовженого терміну) заяви про надання:
- дозволу на тимчасове перебування і роботу (ст. 114 п. 1 або ст. 126 закону про іноземців),
 - дозволу на тимчасове перебування з метою виконання роботи за професією, що вимагає високої кваліфікації (ст. 127 закону про іноземців),
 - дозволу на тимчасове перебування з метою ведення господарської діяльності – для виконання роботи, що полягає на виконанні функції в правлінні товариства з обмеженою відповідальністю або акціонерного товариства; або на веденні справ командитного товариства або командитно-

акціонерного товариства через повного учасника, або вчинення дій у якості прокурюриста (ст. 142 п. 3 закону про іноземців),

- дозволу на перебування довгострокового резидента Європейського союзу, - з метою продовження роботи, яка виконувалася до цього часу;

б) на підставі ст. 88za п. 3 цього закону – у випадку якщо він має заяву про доручення виконання роботи іноземцеві, зареєстровану у реєстрі заяв (яке, згідно з зазначеними вище положеннями уможливить виконання роботи протягом термінів, довших ніж визначені спочатку, і незалежно від умови щодо 6 місяців протягом послідовних 12 місяців), у зв'язку з чим він зможе виконувати роботу на умовах, не гірших ніж визначені в заяві, і після чого подасть заяву (протягом продовженого терміну) про надання дозволу на тимчасове перебування і роботу (ст. 114 п. 1 закону про іноземців) з метою продовження тої ж роботи.

Продовження відповідно до закону термінів виїзду з території Республіки Польща, що виникають зі ст. 299 п. 6 закону про іноземців Ст. 299 п. 6 закону про іноземців передбачає обов'язок іноземців виїхати у визначений термін з території Республіки Польща, уникаючи тим самим зобов'язання щодо повернення. Це положення розрізняє водночас терміни на виконання цього обов'язку. Відповідно, 30-денний термін встановлено для іноземців, для яких видано остаточне рішення щодо відмови у легалізації перебування, або яким таке рішення було вручене як остаточне (рішення органу вищого ступеня).

Адміністративні рішення, з якими пов'язаний такий наслідок, – це рішення про:

- відмову продовження шенгенської візи,
- відмову продовження державної візи,
- відмову надання дозволу на тимчасове перебування,
- відмову надання дозволу на постійне перебування,
- відмову надання дозволу на перебування довгострокового резидента ЄС,
- припинення провадження у справі продовження шенгенської візи

- припинення провадження у справі продовження державної візи,
- припинення провадження у справі надання дозволу на тимчасове перебування,
- припинення провадження у справі надання дозволу на постійне перебування,
- припинення провадження у справі надання дозволу на перебування довгострокового резидента ЄС,
- скасування дозволу на тимчасове перебування,
- скасування дозволу на постійне перебування,
- скасування дозволу на перебування довгострокового резидента ЄС,
- відмову надання статусу біженця і надання додаткового захисту,
- визнання заяви про надання міжнародного захисту неприпустимою,
- припинення провадження у справі надання міжнародного захисту,
- позбавлення статусу біженця,
- позбавлення додаткового захисту.

Натомість 7-денний термін встановлено для іноземців, які згідно зі ст. 31 п. 1 закону про іноземців в окремих обґрунтованих випадках з огляду на їх стан здоров'я не були передані до третьої держави, незважаючи на рішення про заборону в'їзду. Цей термін рахується від дня, в якому зникли причини непередання іноземця до третьої держави.

У зв'язку з тим, що протягом останніх тижнів були значно обмежені можливості пересування через кордони сусідніх з Республікою Польща держав, виконання обов'язку виїзду з території Республіки Польща у передбачені законом терміни стало у багатьох випадках неможливим. Тому спеціальний закон також впроваджує рішення, що полягає на відповідному продовженні відповідно до закону такого терміну – у випадку якщо закінчення такого терміну припадає на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану. В такому випадку він продовжується до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім.

Продовження термінів відповідно до закону стосуватимуться тих термінів, які розпочалися до 14 березня 2020 р., але до тої дати не завершилися, а також тих, які розпочалися протягом терміну дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану. Отже в разі надання в період від 14 березня 2020 р. сторони (уповноваженій особі, іншому представнику) одного з зазначених вище рішень, яке є остаточним, термін виконання обов'язку виїхати за межі Республіки Польща – якщо не завершиться до відміни епідемічного стану (або можливого подальшого стану епідемічної загрози) – буде відповідно продовжений згідно з законом.

5. Продовження відповідно до закону термінів добровільного повернення

У рішеннях про зобов'язання іноземця щодо повернення (які за сьогоденного юридичного стану речей є відповідниками колишніх рішень про депортацію) фактично визначається термін добровільного повернення, який складає від 15 до 30 днів, і згідно зі ст. 315 п. 1 закону про іноземців розпочинається від дати доставки рішення. Винятково, у випадку паралельного провадження у справі надання дозволу на перебування, продовження візи, провадження у справі надання міжнародного захисту, цей термін починається з моменту, поки відповідне рішення, що зупиняє це паралельне провадження, не стане остаточним або не буде вручене як остаточне. Характер цього терміну є таким, що дозволяє іноземцеві, який отримує рішення про зобов'язання щодо повернення, в повній мірі виконати обов'язки, що виникають з цього рішення, без необхідності застосування примусових заходів. З таких самих причин, що й у випадку термінів виїзду з території Республіки Польща, на підставі ст. 299 п. 6 закону про іноземців, виконання конкретних обов'язків у визначені терміни стало на даний момент у багатьох випадках неможливим. Тому спеціальний закон аналогічним чином продовжує терміни добровільного повернення, закінчення яких припадає на термін дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану. Продовження настає до закінчення 30-го дня від моменту відміни того зі станів, який діяв останнім. Таким чином, як і у випадку інших особливих рішень спеціального закону, цей юридичний наслідок настає автоматично, відповідно до самого закону. Джерелом продовження терміну виконання обов'язку на підставі рішення про зобов'язання іноземця щодо повернення не є жодне рішення, а іноземець не повинен подавати заяву про продовження терміну добровільного повернення згідно зі ст. 316 закону про іноземців.

Продовження термінів відповідно до закону стосуватиметься як тих термінів, які розпочалися ще до 14 березня 2020 р. і не завершилися до цієї

дати, так і тих, які розпочалися б протягом терміну дії стану епідемічної загрози або епідемічного стану. Отже, воно стосуватиметься також рішень про зобов'язання іноземця щодо повернення, які будуть видані протягом терміну дії одного з цих станів.